

Справа № 28к73

Вирок ухвалено за головуванням Роменця В.В.

Доповідач - Ярославський В. Д.

У Х В А Л А

ІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ
Судова колегія в кримінальних справах Верховного
суду УРСР, в складі:

Головуючого - Ярославського В.Д.

Членів суду - Рощкої Т.М., Ласкіна В.С.

за участю прокурора - Саленка Ів.Ф.

та адвокатів Коваля Я.Т., Базва А.П.

розглянула в судовому засіданні 26 вересня 1973 року кримі-
нальну справу за кас. скаргами засудженого Микитки Я.О. та
адвокатів Базва А.П. і Коваля Я.Т.

Вироком судової колегії в кримінальних справах Львівського
обласного суду від 13 серпня 1973 року

ПОПАДИК Зорян Володимирович, 21 квітня 1933 року
народження, українець, безпартійний, з середньою освітою, ніде не
працював, не одружений, не судимий, -

за ст. 62 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років позбавлення
волі з засланням на 3 роки,

за ст. 64 КК УРСР, з санкції ст. 62 ч. 1 КК УРСР на 7 років
позбавлення волі, з засланням на 5 років.

За сукупністю, у відповідності з ст. 42 КК УРСР остаточно
до відбуття визначено 7 років позбавлення волі у виправно-
трудовій колонії суворого режиму, з засланням на 5 років.

МИКИТКО Яромір Олексійович, 12 березня 1953 року народ-
ження, українець, безпартійний, з середньою освітою, студент
3-го курсу Львівського лісотехнічного інституту, не одружений,
несудимий -

за ст. 62 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років позбавлення
волі, без заслання. За ст. 64 КК УРСР на підставі санкції
ст. 62 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років позбавлення волі без
заслання.

121

За сукупністю, у відповідності з ст. 42 КК УРСР остаточно до відбуття визначено 5 років позбавлення волі у виправно-трудовій колонії суворого режиму, без засудження.

В касаційній скарзі засуджений Микитко Я.О. посилюється на суворість обраного йому покарення. За його доводами в злочинній діяльності він відігравав другорядну роль. В злочинній діяльності розкається, усвідомив тяжкість вчиненого злочину. Засуджений просить значно скоротити міру покарення.

Адвокат Бася у касаційній скарзі визнає, що обласний суд визначив Микитку за надто суворо міру покарення, без урахування, що Микитко не був головним організатором злочину, по окремих епізодах його роль у вчиненні злочину незначна, визнає свою вину, розкається у вчиненому. Адвокат просить вирок змінити, скоротити міру покарення.

Адвокат Коваль Я.Т. в касаційній скарзі вважає, що вирок в частині міри покарення, визначеної судом, є за надто суворою. За доводами адвоката суд не урахував, що засуджений Попадюк злочин вчинив молодим, а не злочинний шлях вступив у неповнолітньому віці, злочин вчинив у неслідек невідомості.

Адвокат просить вирок відносно Попадюка змінити, скоротити міру покарення.

Заслухавши доповідаче, пояснення адвокатів Коваль Я.Т., Бася А.П., які підтримували подані ними скарги, висновком прокурора про залишення вироку без змін, а касаційних скарг без задоволення, Судова колегія,-

У с т а н о в л я є:

Попадюк З.В. та Микитко Я.О. визнані винними в тому, що на ґрунті антирадянських націоналістичних переконань, починаючи з 1970 року і до дня заарештування займалися антирадянською організаційною діяльністю спрямованою на створення антирадянського угруповання, виготовлення, зберігання розмноження та розповсюдження антирадянського змісту документів, які містили клеветницькі вигадки, що порочать державний та суспільний лад. А також проводили усну пропаганду.

Попадюк З.В. в серпні 1970 року в м.Самборі створив вороже радянській владі угруповання, під назвою "Український національно-визвольний фронт" "УНВФ", до якого залучив засудженого Микитку Я.О., а також Петрику Дмитра, Сеньківа Євгена, Погорелова Геннадія, Богуса Ємілія, Ковальчука Ігоря, Іванько Олександра.

Засуджений Попадюк перед учасниками антирадянського угруповання поставив задачу проведення антирадянської діяльності

182

виготовлення, розмноження та розповсюдження документів антирадянського змісту, залучення до антирадянської діяльності інших осіб.

Разом з учасниками угруповання склали та підписали такі заяви "клятву" на вірність ідеям "УНВО", з тою запропонував прийняти рішення про комісійний збір грошових внесків на потреби діяльності угруповання.

В кінці серпня 1970 року Пониздик на гроші, особисто зібрані разом з Ковальчуком Ігорем придбав матеріал та у себе на квартирі виготовив ковто-бланкитні полотнища з "тризубом" та початковими літерами назви угруповання, з тою виготовив трикутну нахотку "УНВО".

В кінці вересня 1970 року в м. Львові по квартирі Партизанія, на якому були присутні Шинилюк, Сидяк, Богун, Ковальчук, яким передав на збереження згадані речі, зокрема, до яких були символічними діяльності "УНВО".

Восени 1970 року з метою залучення до антирадянської діяльності Гельке Володимире проінформував його про існування "УНВО", а в 1971 році доручив йому взяти у Львівському інституті націоналістично настроєних осіб, створити з них явку і залучити до антирадянської діяльності та зібрати кошти на потреби "УНВО".

У вересні 1971 року з тією ж метою розповів студенту Гануцьку про існування угруповання і домовився про передачу у нього при необхідності друкарської машини.

Восени 1971 року в приміщенні університету передав для ознайомлення Гануцьку саморобну збірку антирадянського змісту про засудженого за антирадянську діяльність А. Мороза.

Восени 1971 року в м. Сняборі з метою залучення до антирадянської діяльності згаданого Ігоря, розповів йому про існування антирадянського угруповання, запропонував йому з'ясувати можливість придбання у м. Гоща друкарської машини, взяти осіб, яких можна залучити в окрему явку для проведення антирадянської діяльності, розповсюдження в м. Гоща антирадянських листівок.

Наприкінці квітня 1971 року вчинив надано, яким згодом наклеп на діяльність органів Радянської влади в 1939-41 роках і в ніч на 1 листопада 1971 року разом з Богорезом і Сидяком прикріпив цей надано на могилі Сидяка.

В кінці 1971 напочатку 1972 року з метою розмноження та поширення документів антирадянського змісту на квартирі Клема у м. Львові перефотографував на чотирьох фотоапараті дев'ять документів антирадянського змісту з неоголошеної збірки про А. Мороза та разом з Клемом і Шинилюком виготовив 10 фотокопій "Історія українського відродження і Радянська Росія", "Молодь і Діти" "Государство не одне розпреле над Іваном Морозом" та інші.

183

З метою приховання злочинної діяльності в січні 1972 року збірку про В. Мороза, чотири фотокопії з перефотографованими документами з неї, частину фотокопій з них, з такою карткою з відмітками про грошові внески і зібрані гроші в сумі біля 100 крб. передав на зберігання засудженому Микитку, з 440 штук фотокопій передав на зберігання Забитівському, у якого були вилучені під час слідства.

З метою розмноження та розповсюдження документів антирадянського змісту, в травні 1972 року придбав у комісійному магазині м. Самбір, де передав на зберігання учаснику "УНВО" Погорелову. на 240 крб друкарську машинку марки "Україна", яку відвіз у м. Самбір, де передав на зберігання учаснику "УНВО" Погорелову.

Крім того, Попедж в 1971-1972 роках серед свого оточення проводив антирадянську націоналістичну пропаганду. В роки в мешканцями міста Самбора Лявком і Мельником посилювався на русифікацію України, занепад української культури, влітку 1972 року організував підвудугання могили українських січових стрільців, викликав їх ворожу проти радянської влади діяльність.

Влітку 1972 року на квартирі в м. Самборі написав текст листівки про події в СРСР в 1968 році антирадянського змісту. Цю листівку розмножив на друкарській машинці, більше як 75 примірників. Для розповсюдження цих листівок намагався залучити Ковальчука, Микитку, Іванця і Гелька.

В серпні 1972 року 24 листівки відвіз до м. Львова на квартиру Кляна Мирослава для розповсюдження, 10 листівок передав у м. Самборі Сеньківу для розповсюдження в м. Коломиї, Івано-Франківській області. 20 серпня 1972 року разом з Бовк Ігорем виїхали до м. Івано-Франківськ з метою розповсюдження листівок, де й розклеїли їх в кількості 25 шт. 21 серпня 1972 року в м. Стрім розклеїли більше 10 листівок.

В кінці 1970 року в селі Ульнівці Білопільського району Сумської області домовився з Хвостенком Григорієм про випуск нелегального, антирадянського журналу "Поступ", доручив Хвостенку написати кілька статей антирадянського змісту для надрукування в журналі.

В травні 1972 року Попедж приступив до підготовки видання вказаного журналу "Поступ". Одержав від Хвостенка передову статтю "Нові засади", яку передав на зберігання Микитку. В липні 1972 року виготовив для журналу обкламку, яку намагався розмножити шляхом фотографування.

Восени 1972 року, одержавши від матері Попедж Любовири фотокопії проці І. Дзюби "Інтернаціоналізм чи русифікація" антирадянського змісту, передає її для ознайомлення Курішній Ользі, а потім Хвостенку для ознайомлення та розповсюдження.

4 вересня 1972 року одержав від Хвостенка для надрукування в журналі "Поступ" закінчений веріант статті антирадянського змісту "Наші зосади", "Коріння і квіти російського новінізму", "Обриси спрешнього Грбовського" та віри "Фрідріх Енгельс".

В листопаді - грудні 1972 року надрукував у п'яти примірниках нелегальний журнал "Поступ". Крім згаданих надрукував у журналі особисто написану "Хроніку репресій" антирадянського змісту, а також антирадянську статтю із збірника про В. Мороз, "Тоталітаризм, українське відродження і Валентин Мороз", та власну статтю "Змість останнього слова". В цей же журнал передрукував з сторіх антирадянських видань "Гуморески", "Витяг з одного реферату", "Перед назвою", "Літературні засоби на допомогу історикові КРС: порівняння", "Петрику, напиши те саме..." в яких з антирадянських позицій висвітлюється радянське дійсність. В журнал помістив віри О. Бабія "Вам", в я кому викладається боротьба українських січових стрільців, а також антирадянського змісту "До ба споживача".

В квітні 1972 року написав листа своєму знайомому Підсаднику, в якому повідомив про місце зберігання друкарської машинки та підготовлених до друку матеріалів і запропонував йому на випадок призиву його до радянської армії надрукувати журнал "Поступ".

З метою залучення до антирадянської діяльності інших осіб, в грудні 1972 року познайомився з Худим Ігорем, проінформував його про видання журналу "Поступ", домовився з ним про проведення антирадянської діяльності.

24 грудня 1972 року прочитав надрукований журнал "Поступ" своїм родичам Попедик С., Кошистинський С., Кошистинський Я., та з допомогою Попедик С. збромував чотири примірники журналу.

25 грудня 1972 року чотири примірники журналу відвіз до м. Львова і в парку передав Хвостенку для розмноження. На другий день один примірник журналу передав Рейтблету. Тоді ж запропонував Хвостенкові передати цей журнал для ознайомлення Микитке, Петриню, Курінну, Худого та переправити для розповсюдження м. Києво.

В березні 1973 року, намагачись залучити до видання нелегального журналу "Поступ" Генуцана, проінформував його про підготовку до видання 2-го номеру журналу "Поступ" і одержав від нього два віри для надрукування на сторінках журналу.

Тоді ж доручив Хвостенкові написати текст вистівки антирадянського змісту з приводу відзначення півчаківських днів у м. Львові, маючи намір, з метою їх розповсюдження надрукувати їх на друкарській машинці.

18 березня 1973 року в приміщенні гуртожитку виготовив текст листівки антирадянського змісту, в якій зводиться наклеп на радянські державні органи, ототожнив їх з фашизмом, закликів до боротьби з Радянським владом. Листівку розмножив на друкарській машинці в кількості 320 шт.

25 березня 1973 року листівки відвіз до м. Львова та передав їх на збереження Хвостенку, а 26 березня разом з останнім передав для дальшого розповсюдження 100 шт. листівок Худому.

50 листівок за судження передав для розповсюдження Микитку, а решту залишив Хвостенку.

Микитко Промир Олександрович, мавши антирадянські переконання / в 1970 році, з метою підризу та послаблення радянської влади, звійшов до складу створеного Попедюком ворожого угруповання, залучав до нього інших осіб і до дня заарештування проводив антирадянську агітацію та пропаганду в усній формі, а також шляхом розмноження, розповсюдження та зберігання з тією ж метою документів антирадянського змісту, це порочить радянський державний устрій.

В серпні 1970 року Микитко звійшов до створеного Попедюком антирадянського угруповання "Український національно-визвольний фронт" "УНВО", яке ставило завдання поширення ідей про створення т.з. "Самостійної України" шляхом виготовлення, розмноження та розповсюдження серед населення документів антирадянського змісту, залучення до цієї діяльності інших осіб.

Тоді ж підписав документ у вигляді "клятви" на вірність ідеям "УНВО". В той же час з ініціативи Попедюка було прийнято рішення про щомісячний збір грошових внесків на потреби "УНВО" та про систематичні зустрічі у м. Львові. Микитко особисто вніс 20 крб.

В серпні 1970 року в м. Самборі разом з Попедюком залучив до "УНВО" Іваніцько Олександр, а на початку 1972 року намагався залучити Пехиню Вінолія до розповсюдження літератури антирадянського змісту.

В кінці вересня 1970 року у м. Львові прийняв участь в черговому зборі "УНВО".

В кінці 1971 на початку 1972 року разом з засудженими Попедюком та іншою особою на квартирі у м. Львові прийняв участь в розмноженні нелегального антирадянського збірника про В. Мороза.

Одержавши в січні 1972 р. від Попедюка антирадянського змісту збірку про В. Мороза, чотири фотокопії з перефотографованими з неї документами, частину фотокопій з них, карти про грошові внески, а також 100 крб внесків, переховував, все це у себе на квартирі. В лютому 1972 року фотокопії передав на зберігання

186

Пехнику, а ранку повернув Попедюку.

В травні 1972 року зберігав у себе на квартирі одержану від Попедюки чернетку передовиці журналу "Поступ" антирадянського змісту.

В серпні 1972 року на квартирі своїх батьків у м.Самборі друкував друкарську машинку та створив умови Попедюку для того, та стояв на парті.

В березні 1973 року Микитко одержав від Попедюки 50 листівок антирадянського змісту, для розповсюдження. 11 листівок передав Радом, а 15 листівок розповсюдив при допомозі залученого ним для цього Кляка.

На початку 1972 року у м.Львові на квартирі Пехника в розмові з останнім поширив неприємні вигадки на радянську дійсність.

В розмовах з Нікуліною, Мендзиком та Мацієвським зводив наклеп на національну політику в СРСР, висловлював націоналістичні погляди, зводив наклеп на демократію в нашій країні.

Касаційні скарги засудженого Микитко Я.О. та адвокатів Басюк А.П., Ковеля Я.Т. задоволення не підлягають.

Вчинення Попедюком З.В., Микитком Я.О. злочинів, за які вони засуджені, по справі установлене. В судовому засіданні Попедюка Я.О. вчинення злочинів, вчинених йому в вину, повністю визнає. Визнає повністю обвинувачення і засуджений Микитко Я.О.

Створення Попедюком антирадянського угрупування ствердили свідки Сеньків, Богун, Ковельчук. Вони викривають Попедюку в складанні так званої "клятки", яку вони підписали, в прийнятті за ініціативою Попедюки рішення про сплату членських внесків на потреби "УНВО".

Свідок Ковельчук в судовому засіданні ствердив виготовлення Попедюком мовто-бланкетного полотноща в "тризубом" та виготовлення ним печатки "УНВО".

Про створення Попедюком антирадянського угрупування і його діяльність зі слів Попедюки розповіли у суді свідок Галюк Володимир та свідок Волк. Свідок Галуцький в судовому засіданні ствердив, що Попедюка дав йому для ознайомлення антирадянську збірку про В.Мороза.

Про написання надпису з наклепом на діяльність радянських органів Попедюком ствердив у суді свідок Сеньків.

Переклюкування Попедюком антирадянських документів підтвердив у суді свідок Клек.

В антирадянській діяльності Попедюк викривається також речовими доказами: фотоплітками, дошками з антирадянським надписом, примірниками антирадянського журналу "Поступ" та антирадянського змісту листівками.

Виготовлення та розповсюдження Попедюком антирадянського змісту листівок підтвердили в суді свідки Худий, Клек, Радонь, Свєрник, Слукє, Козовик, Філонов, Кожен і інші.

Участь у антирадянському угрупуванні та проведенні в зв'язку з ним відповідної діяльності Микитко в суді визнав. Крім того Микитко викривається показаннями Попедюка, свідків Сеньківа, Богуса, Ковальчука, ствердження створення антирадянського угрупування, вступ до нього Микитко, підписання останнім "клятви" на вірність цьому угрупуванню.

З показань свідків Пехинка та Іванця випливає, що Микитко залучав їх до ворожого, антирадянського угрупування, а Пехинка це й до розповсюдження літератури антирадянського змісту.

Проведення антирадянської агітації в усній формі засудженими Микитком підтвердили в суді Пехинк, Зіновій, Нікуліна Тамара, Мацієвський Володимир, Мандик Яраслав.

Дії Попедюка З.В. та Микитко Я.О. за ст. 62 ч. 1, 64 КК УРСР кваліфіковані вірно.

Міра покарання обоє засудженим визначена відповідно до характеру вчиненого засудженими злочину, ролі кожного і з них в його здійсненні, особовості кожного із засуджених. Посилання адвоката Бєєва, що суд при визначенні покарання Микитку не взяв до уваги другорядність ролі його в здійсненні злочину, не засуджує на увагу, бо судова колегія обласного суду в порівнянні з Попедюком, який з'явився організатором антирадянського угрупування, визначила Микитку значно меншу міру покарання.

Поряд з тим, при обранні покарання Микитку Судова колегія взяла до уваги визнання ним своєї вини і розкаввання у вчиненому.

Підстав до скорочення покарання засудженому Попедюку З.В., як ставить питання адвокат Коваль Н.Т., та засудженому Микитку Я.О., як просять засуджений і адвокат Бєєв, не знайдено.

188

Керувчись ст.ст.363 364 КПК УРСР, судова колегія,-

У Х В А Л И Л А:

Касаційні скарги засудженого Микитка Я.О. та адвокатів Коваля Я.Т. і Басова А.П. залишити без задоволення.

Вирок судової колегії в кримінальних справах Львівського обласного суду від 13 серпня 1973 року відносно Попеджко Зоряна Володимировича і Микитка Яромира Олександровича залишити без змін.

Головуючий - Ярославський

Члени суду - Лясків, Рашко

Згідно: член Верховного суду УРСР

Ярославський

28рк
8 прим.
№ ж 201